

NLF 2023/1324

Tariefindeling producten voor tandheelkundig gebruik (1)

Hoge Raad 2 juni 2023, 21/02522, ECLI:NL:HR:2023:834

SAMENVATTING

Deze zaak betreft de invoer van producten voor tandheelkundig gebruik. Het betreft steeds een of meer spuiten of ampullen met zogenoemde adhesive. De verpakking van een aantal producten bevat daarnaast ook andere componenten. De producten worden gebruikt voor het bevestigen van 'brackets' voor beugels op tanden.

In de aangiften is als toepasselijke goederencode vermeld postonderverdeling 3006 40 00 van de GN (tandcement en andere producten voor tandvulling). De Inspecteur acht postonderverdeling 3506 10 00 van de GN (lijm) van toepassing. Hij heeft daarom utb's uitgereikt.

Zowel het beroep als het hoger beroep van X (bv; belanghebbende) is ongegrond verklaard.

Hof Amsterdam heeft het oordeel van Rechtbank Noord-Holland bevestigd dat indeling in postonderverdeling 3006 40 00 is uitgesloten, omdat geen sprake is van een tandcement voor tandvulling of een ander product voor tandvulling.

Aangezien indeling van de producten onder postonderverdeling 3506 10 00, gelet op de bewoordingen van die post, mogelijk is, is het Hof niet toegekomen aan de 'inherente bestemming' als mogelijk indelingscriterium.

X heeft cassatieberoep ingesteld, maar de Hoge Raad verklaart dat ongegrond. Het Hof heeft – naar redelijkerwijs niet voor twijfel vatbaar is – op goede gronden een juiste beslissing gegeven.

Conform Conclusie A-G Ettema (NLF 2022/2229, met noot van Polak), met gemeenschappelijke bijlage (NLF 2022/2266).

NOOT

Deze noot heeft tevens betrekking op de gelijklopende arresten van dezelfde datum, die achter in deze editie in het overzicht Overige rechtspraak en actualiteiten zijn opgenomen (NLF 2023/1353, NLF 2023/1354, NLF 2023/1355).

Aanleiding

In deze zaken stond de tariefindeling van producten voor tandheelkundig gebruik die worden gebruikt om 'brackets' voor een beugel op tanden te bevestigen ter discussie. Betwist werd of de ingevoerde producten voor tandheelkundig gebruik moesten worden ingedeeld onder postonderverdeling 3006 40 00 van de GN (tandcement en andere producten voor tandvulling) of postonderverdeling 3506 10 00 van de GN (lijm). De Hoge Raad heeft het cassatieberoep van belanghebbende ongegrond verklaard en derhalve blijft het oordeel van het Hof staan, wat zoveel betekent dat de ingevoerde producten hadden

moeten worden ingedeeld onder postonderverdeling 3506 10 00 van de GN (lijm). Inklaring had derhalve moeten geschieden tegen een douanetarief van 6,5% in plaats van 0%.

Objectieve kenmerken en eigenschappen versus de inherente bestemming als indelingscriterium

De indeling van de goederen kan moeilijk zijn. De algemene indelingsregels helpen om tot een indeling te komen. De indeling van ingevoerde goederen dient op basis van deze regels in het algemeen te geschieden op basis van hun objectieve kenmerken en eigenschappen, zoals deze in de tekst van de GN-posten en in de aantekeningen op de afdelingen en de hoofdstukken zijn omschreven. Aansluiting bij de 'objectieve kenmerken en eigenschappen' moet voorkomen dat identieke of soortgelijke producten anders worden ingedeeld op basis van het uiteindelijk gebruik van de goederen.

Nu op basis van de objectieve kenmerken en eigenschappen de ingevoerde producten voor tandheelkundig gebruik uitsluitend kunnen worden ingedeeld onder postonderverdeling 3506 10 00 (lijm) van de GN, is het mijns inziens niet verwonderlijk dat de 'inherente bestemming' als mogelijk indelingscriterium door de Rechtbank en het Hof achterwege is gelaten. Dit indelingscriterium is alleen relevant als de indeling niet uitsluitend op basis van de objectieve kenmerken en eigenschappen van het product kan worden verricht. En zelfs als dat het geval is, moet de inherente bestemming worden beoordeeld aan de hand van de objectieve kenmerken en eigenschappen van het product.

De Hoge Raad laat de uitspraak van het Hof in stand en volgt daarmee de conclusie van A-G Ettema.

Dit sluit ook aan bij eerdere arresten, zoals de uitspraak over scheepscasco's,¹ waarin de Hoge Raad overwoog dat scheepscasco's voor de binnenvaart moeten worden ingedeeld aan de hand van hun objectieve kenmerken en eigenschappen. Indeling als zeeschip zou derhalve mogelijk zijn als de scheepscasco's ten tijde van de invoer de objectieve kenmerken en eigenschappen hebben waaruit blijkt dat zij zijn ontworpen en gebouwd om te dienen als romp van een schip dat bij zware weersomstandigheden lading over volle zee moet kunnen vervoeren, ondanks dat ten tijde van de invoer al vaststond dat de scheepscasco's waren bestemd voor het bouwen van schepen voor de binnenvaart. Ook hier bleef voor de indeling de 'inherente bestemming' als mogelijk indelingscriterium achterwege. Overigens zijn de scheepscasco's uiteindelijk tóch ingedeeld als schepen voor de binnenvaart, omdat zij blijkens de objectieve kenmerken en eigenschappen niet geschikt waren om op elke plaats op zee te varen.²

dr. M.L. Schippers LLM
EY/ESL/EFS

BRON ECLI:NL:HR:2023:834

Arrest in de zaak van X bv te Z (hierna: belanghebbende) tegen de Staatssecretaris van Financiën op het beroep in cassatie tegen de uitspraak van het Gerechtshof Amsterdam van 4 mei 2021, nrs. 19/00705 tot en met 19/00707³, op het hoger beroep van belanghebbende tegen een uitspraak van de Rechtbank

1 HR 30 juni 2017, 15/02967, ECLI:NL:HR:2017:1173, NLF 2017/1637, met noot van ondergetekende.

2 HvJ 11 maart 2020, C-192/19, ECLI:EU:C:2020:194, NLF 2020/0724, met noot van Wolkers en Hof Amsterdam 3 december 2020, 17/000403bis, ECLI:NL:GHAMS:2020:3863, NLF 2021/0717.

3 ECLI:NL:GHAMS:2021:2253.

Noord-Holland (nrs. HAA16/3769, HAA16/3770 en HAA16/3771) betreffende aan belanghebbende uitgereikte uitnodigingen tot betaling van douanerechten.

1. Geding in cassatie

Belanghebbende, vertegenwoordigd door T.H. Scheer, heeft tegen de uitspraak van het Hof beroep in cassatie ingesteld. Het beroepschrift in cassatie is aan dit arrest gehecht en maakt daarvan deel uit.

De Staatssecretaris, vertegenwoordigd door P, heeft een verweerschrift ingediend.

De Advocaat-Generaal C.M. Ettema heeft op 30 september 2022 geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep in cassatie.⁴

Belanghebbende heeft schriftelijk op de conclusie gereageerd.

2. Beoordeling van het middel

De Hoge Raad heeft de klachten over de uitspraak van het Hof beoordeeld. De uitkomst hiervan is dat deze klachten niet kunnen leiden tot vernietiging van die uitspraak. Het Hof heeft – naar redelijkerwijs niet voor twijfel vatbaar is – op goede gronden een juiste beslissing gegeven.

3. Proceskosten

De Hoge Raad ziet geen aanleiding voor een veroordeling in de proceskosten.

4. Beslissing

De Hoge Raad verklaart het beroep in cassatie ongegrond.

Dit arrest is gewezen door de vice-president M.E. van Hilten als voorzitter, en de raadsheren E.N. Punt en M.A. Fierstra, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier E. Cichowski, en in het openbaar uitgesproken op 2 juni 2023.

4 ECLI:NL:PHR:2022:979, met gemeenschappelijke bijlage ECLI:NL:PHR:2022:980.